

Беседа Владике Артемија у Недељу 26. по Духовдану, 2017. годинеу манастиру Светог Преображења Господњег у Леушићима

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ево нас, браћо и сестре, налазимо се на самом почетку светог Божићног поста, једног од четири вишедневних постова у години, које је Црква одредила да у то време више мислимо на Бога него на нас, више на небо него на земљу, да се трудимо, дакле, више за душу него за тело. То значи да треба имати једну градацију вредности које нас окружују.

Ми око себе видимо предивни свет Божији украшен разним лепотама. Често пута људи се томе диве, неке кањону или неке водопаду или некој високој планини. А тек колико је од свега тога и савршенији и бољи и лепши Творац свега тога. Господ Христос је учећи људе у Своје време путу спасења, често пута је користио слике из обичнога живота да би људи лакше схватили и прихватили Божанску науку. Тако и данашње свето Јеванђеље говори, браћо и сестре, о једном веома поучном, али потресном догађају. Говори се о једном човеку богаташу који је имао силно велико имање и коме је те године летина много добро родила, зато што је Бог благословио да роди. А он, шта је говорио? Забринуо се: "Шта да радим? Где ћу скупити толика жита моје толико благо." И онда каже: "Знам! Разорићу старе житнице, па ћу градити нове, боље, веће, сигурније. И тамо ћу ставити сво благо моје, па ћу онда рећи души својој - душо имаш много блага за много година, почивај, једи, пиј и весели се!" Тако говори он, али не зна планове Божије. А Бог му каже на то: "Безумниче, још ове ноћи узећу душу твоју од тебе. А што си спремио, чије ће бити?" И Господ завршава

ову причу веома кратко, са једном страшном опоменом. Опоменом свима нама и данашњим хришћанима и оним Његовим савременицима и свима докраја света и века. Каже Господ: "Тако бива свакоме ономе који себи тече благо на земљи, а не богати се Богом."

Дакле, богаташ овај добио је тај укор страшни, не зато што је имао благо, јер то је дар Божији. Него зато што га је мислио злоупотребити, да га искористи само на себе, на своја уживања, на своје весеље, на своје радости земаљске. А за Бога није мислио, на Бога се није обзирао. Тако бива и свакоме, браћо и сестре, ко себе веже, своју душу веже за било шта на земљи, пролазно, материјално или било шта друго. Зашто? Јер је душа човекова скупља и важнија од целог света. Шта вреди човеку да цео свет задобије, да му неко поклони сва небеса, сва сунца, све звезде, а душу своју да изгуби, он је губитник и како каже Јеванђеље - безуман, безумник. А онај ко има разума, ко зна за Бога, ко се Бога боји, ко своју душу мисли да спасава, он се богати Богом.

Како се ми можемо Богом обогатити, браћо и сестре? Врло просто и једноставно. Оно што је Господ рекао и оставио нама људима, Он је оставио Цркву Своју да се у њој спасавамо. Оставио је свете Тајне кроз које добијамо благодат Божију, свету Тајну Крштења, Миропомазања, свету Тајну Причешћа, најсветију Тајну. Када човек то користи онако како треба, са смирењем и вером у Бога, онда се он Богом богати. И велики и свети Пост и света молитва и свето милосрђе, ма шта човек да ради у име Божије - то је уствари богаћење Богом, јер кроз та добра дела своја, кроз веру своју, он уноси Бога у душу своју.

Србска реч "богат", шта значи? Значи управо то "онај ко Бога има, он је богат". Сви остали који се називају богаташима, ма чиме да се баве, било науком, било земљорадњом, било фабрикама, било

неким другим занатом и стиче земаљска блага, он не може и није богат, него само онај ко се труди да Бога задобије. А Бога задобијамо живећи по Његовим светим заповестима, као што је Господ у своме Јеванђељу оставио свима нама да га читамо, да се њиме управљамо и да живот свој тако организујемо овде на земљи.

Нека Господ и нама данашњим хришћанима дарује снаге духовне и телесне да схватимо ове речи Господње, да се не угледамо на овога богаташа који је само мислио на уживање, на провод, на разоноду, него да мислимо пре свега на душу своју, шта је оно што треба да чинимо ради душе своје. Ако будемо тако живели, браћо и сестре, ако будемо чували своју Веру Православну, чисту, неупрљану, онако како су нам апостоли предали преко Светих Отаца, а и ми Срби примили преко светог Саве нашега и осталих дивних светитеља из рода нашега, да само та Вера, да само та Вера уствари, спасава, Вера права, Вера истинита. Није довољно веровати у било шта, јер на крају крајева сви људи у нешто верују, измислили разне богове, неко у богатство, неко у славу, неко у власт, неко у било шта земаљско, али се не богате Богом. Томе да учимо и нашу децу и омладину. Да би се Вера Православна одржала и очувала у нашем народу до краја света и века, а да ми, када пођемо одавде, да нас Господ прими у Царство Своје Небеско, да нам дарује живот вечни, и да тамо са свима светима слаavimo Оца и Сина и Светог Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен празник, срећан почетак светог Божићног поста, да да Бог да га достојно проведемо и да дочекамо и радосно Рођење Господње на земљи. Амин.